

Kära bröder & systrar,

- Har ni någon gång fått erfara hur Gud verkar på ett speciellt sätt? Det kan vara genom förkunnelsen av hans ord eller kanske i din omvändelse eller helgelse eller när du gått igenom något mycket svårt och Herren har uppenbarat sig för dig i hans ord?

Vid ett tillfälle så satt jag och lyssnade till förkunnelsen av evangeliet.

- När ordet predikades så började människor få syndanöd och se Guds ära i evangeliet.

Utan någon form av känslomässig manipulation så kan jag säga att det var väldigt få ansikten som inte hade tårar i ögonen.

- Gud verkade på ett unikt sätt genom förkunnelsen av hans ord till att både dra syndare till sig själv och för att helga sitt folk.

Jag tror ingen gick oberörd ut från detta möte och många vittnade om att de aldrig någonsin hört sådan kraftful evangelieförkunnelse. För mig så lämnade detta tillfälle ett stort avtryck.

- Missuppfatta mig inte. Jag står inte här och säger att vi ska springa runt och söka upplevelser hit och dit, det är inte det jag vill säga utan vi ska söka Gud och leva för honom i nuet.

Men det jag vill lyfta fram är: Efter en sån här händelse eller kanske vår omvändelse eller ett speciellt ögonblick så kommer vardagen.

- Vi har fått möta Guds ära i hans ord och nu vill vi ingenting annat än att leva för honom.

Men så kommer vardagen och det börjar visa sig att allt inte är så bra som vi önskar i våra liv.

- Det var detta Petrus, Johannes och Jakob fick erfara. Dom hade fått se Jesu härlighet uppenbarad på förklaringsberget.

Dom hade sett Mose och Elia och hört rösten från himlen säga: **”Denne är min Son, den Utvalde, lyssna till honom (Luk 9:35)!”**

- Dom hade haft vad man på engelska kallar en ”mountain top experience” och så kommer dom ner från berget till den dystra verkligheten, vardagen där dom börjar se att saker och ting inte står så väl till med dom själva som dom trodde.

Dom hade sett Guds ära och till sin förargelse så börjar dom se sina egna brister och synder.

- Efter denna fantastiska händelse på förklaringsberget så ska vi i vår text se hur lärjungarna uppvisar 4 olika brister och tillkortakommanden.

Dom begår fyra misstag som dom flesta kristna begår. Och jag ska vara ärlig och säga att jag har begått alla fyra och kommer på mig själv hur jag ibland fortsätter att brista på några av dessa områden.

- Vad är då dessa 4 brister och misstag som de flesta kristna begår och vad är lösningen på dom? Vänligen gå med mig till Lukas 9:37-50.

³⁷När de dagen därefter kom ner från berget, möttes han av en stor skara människor. ³⁸Då ropade en man ur folkhopan: ”Mästare, jag ber dig, hjälp min son! Han är mitt enda barn. ³⁹En ande sliter i pojken, och så skriker han plötsligt till. Den sliter i honom och fradgan står kring munnen på honom, och den vill knappast lämna honom och sluta misshandla honom. ⁴⁰Jag bad dina lärjungar att de skulle driva ut anden, men de kunde inte.” ⁴¹Jesus svarade: ”Du fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge skall jag vara hos er och stå ut med er? För hit din son!” ⁴²Medan pojken ännu var på väg, kastade anden honom till marken och slet och ryckte i honom. Men Jesus talade strängt till den orene anden och botade pojken och gav honom tillbaka till hans far. ⁴³Och alla häpnade över Guds väldiga makt.

Medan alla förundrade sig över allt som han gjorde, sade han till sina lärjungar: ⁴⁴”Lyssna noga till det jag nu säger: Människosonen kommer att utlämnas i människors händer.” ⁴⁵Men de förstod inte vad han sade.

Det var fördolt för dem, och de kunde inte fatta det. Och de vågade inte fråga honom om det han hade sagt.

⁴⁶Bland lärjungarna kom frågan upp, vem som kunde vara störst bland dem. ⁴⁷Jesus visste vad de tänkte i sina hjärtan och tog ett barn och ställde det bredvid sig ⁴⁸och sade till dem: "Den som tar emot det här barnet i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst bland er alla, han är den störste."

⁴⁹Johannes sade: "Mästare, vi såg en man som drev ut onda andar i ditt namn, och vi försökte hindra honom eftersom han inte följde med oss." ⁵⁰Jesus sade till Johannes: "Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er."

[Bön]

- Mina vänner vi har nu kommit fram till vår sista predikan i den andra delen av Lukasevangeliet.

Den första delen i Luk 1:1-4:13 fungerar som en introduktion till boken där vi får möta Jesu födelse och hans förberedelse till tjänst med hans dop och frestelse.

- Den andra delen som vi ska avsluta idag handlar om Jesu tjänst i Galileen som tillsammans med den första delen uppenbarar Jesu identitet.

I detta avslutande kapitlet av denna andra del av boken så har vi nått kulmen av vem Jesus är med både det jordiska vittnesbördet där lärjungarna genom Petrus bekänner att Jesus är Messias.

- Men vi har också fått det himmelska vittnesbördet. **"Denne är min Son, den Utvalde, lyssna till honom"**

Och det är just de sista orden i denna uppenbarelse: "Lyssna till honom" som den tredje delen av boken som sträcker sig från kap 9:51 och fram till kap 19 handlar om.

- I denna del som är en vandring på väg till Jerusalem så förbereder Jesus sina lärjungar på att han i den fjärde och sista delen av boken skulle slutföra sitt uppdrag genom att dö och uppstå för att frälsa sitt folk från deras synder och in i hans rike.

I vår text för denna söndag så ser vi hur mycket lärjungarna men även vi behöver lyda den himmelska rösten: "Lyssna till honom!"

- Detta blir uppenbart i de 4 brister som dom men även vi kan ha. Låt oss börja med att se på hur dom men även vi så ofta brister i vår tro. Så den första punkten är att dom brister i sin tro.

Detta ser vi i v.37-43. När Jesus, Petrus, Johannes och Jakob kommer ner från berget så möts dom av en stor skara människor.

- Ur denna folkhop så ropar en man: "Mästare, jag ber dig, hjälp min son! Han är mitt enda barn."

Vad är då detta barns problem: Han är besatt av en ond ande som sliter i honom, fradga kommer ut ur hans mun och han blir misshandlad och demonen lämnar honom knappt i fred.

- Vad har då detta med lärjungarna att göra? Pappan säger: Jag bad dina lärjungar att de skulle driva ut demonen men dom kunde inte.

Och nu så uppenbaras lärjungarnas men inte bara deras utan också vår brist.

- Varför kunde dom då inte kasta ut demonen? Svaret på detta får vi i vad Jesus säger i v.41 **Jesus svarade: "Du fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge skall jag vara hos er och stå ut med er? För hit din son!**

Ordagrant så står det: O förvända och trolösa generation. Här så tilltalar Jesus inte bara lärjungarna utan också folket som var en förvänd och trolös generation.

- Dessa ord är en direkt anspelning på 5 Mos 32:20 Ty de är ett förvänt släkte, barn utan trohet.

Dessa ord är från Moses avskedssång som han talade till det trolösa folk som han lett genom öknen.

- Och här så likställer Jesus lärjungarna och folket med ökenvandrarerna trolöshet.

Poängen i denna text är inte att dom misslyckades att driva ut en ond ande utan hur lärjungarna och folket brister i sin tro.

- Jesus hade i början på kap 9 givit dom tolv en speciell auktoritet över alla demoner. Men dom saknade tro.

Den stora frågan för oss från denna text är inte om vi driver ut demoner eller ej även då det kan förekomma.

- Det viktiga här som berör oss alla är när vi brister i vår tro. Och vem av oss har inte gjort detta.

Efter att Jesus hade uppstått från de döda och visat sig för Emmausvandrarerna så sa han i Lukas 24:25”**Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt.**

- Jag tror inte att lärjungarna skulle förneka det profeterna hade sagt, men dom tog inte till sig det och förstod det inte hur hela Skriften pekade fram på hur Jesus måste lida för att gå in i sin härlighet.

På samma sätt så tror jag inte att dom tvivlade på det Jesus hade sagt att han hade givit dom 12 en unik auktoritet över demoner.

- Men dom visade här brist i sin tro. På samma sätt om någon skulle fråga någon av oss Bibeltroende kristna så skulle vi instämma att vi tror på allt som står i Bibeln.

Men tar vi till oss det, är det en verklighet i våra liv. Tror vi verkligen i praktiken på att Jesus aldrig ska lämna oss eller överge oss när vi går igenom svårigheter och det känn som han är långt borta?

- Tror vi verkligen att Gud vill vårt andliga bästa när det verkar som om han inte svarar på våra böner?

Vi vill ha ett ja eller ett nej, men många ggr så är Guds svar tystnad där han använder tystnaden för att forma oss och bygga karaktär i oss, men vi vill ha ett ja eller ett nej.

- Frågan med att brista i tro har att göra med att brista i förtröstan och tillit.

Vi kan nog alla stämma in att vi vid något tillfälle har befunnit oss i en situation där vi undrar och ifrågasätter om denna situation verkligen är för vårt andliga bästa: Gud hur har du låtit mig hamna här?

- För min egen del så får jag bekänna att jag många gånger kommer på mig själv med att inte förtrösta tillräckligt och vila i att Gud har allt i sin hand när jag får möta ett stort problem.

Om vi på fikat skulle sätta oss ner och samtala om hur vi brister i vår tro så tror jag nog att vi alla skulle kunna komma på många olika exempel.

- Ett symptom på när vi brister i tro är oro. Ett annat symptom är att vi gör saker i vår egen kraft istället för att vänta på Gud och söka hans ledning.

När du kommer hem ikväll eller kanske i samtal med en broder eller syster så ställ dig själv frågan: Brister just jag i min tro på något område?

- Vad är då lösningen på vår avsaknad av tro? Vad var det Jesus gjorde i exemplet med lärjungarna.

Jesus bad pappan att föra ditt sin son. När han var på väg till Jesus så kastade Anden honom till marken och slet och ryckte i honom.

- Men Jesu talade strängt till den orene anden och botade pojken och gav honom tillbaks till sin pappa och alla häpnade över Guds väldiga makt.

Vad är då svaret och lösningen på hur vi brister i tro. Jo, Jesu fulländning. Trots svårigheter, trots omöjligheter så förtröstade Jesus som människa helt på Fadern.

- Men samtidigt givetvis så är Jesus Gud kommen i köttet. Hans fulländning är svaret på våra brister.

Men hur ska vi då som kristna praktiskt ta till oss hans fulländning som svaret på när vi brister i tro och här så är det två saker som jag vill lyfta fram.

- För det första: Lyssna till honom! Det var det rösten från himlen sa till lärjungarna på förklaringsberget.

Vi likt lärjungarna behöver ta till oss hans ord, han som är Guds ord personifierat.

- Om du likt mig kommer på dig själv med att brista i tro så är svaret att ta till dig Guds ord.

Om du oroar dig över livets omständigheter som t.ex. över mat och kläder. Gå till Matt 6 och läs om hur Gud förser oss.

- **³³Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. ³⁴Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.**

Oavsett på vilket område som du brister när det gäller din tro så är Guds ord svaret.

- På samma sätt som den frälsande tron kommer av att höra Kristi ord i Rom 10:17 på samma sätt växer vi i vår tro genom att lyssna till Jesu ord.

Det är därför vi som kristna dagligen behöver Guds ord som Jesus säger i Matt 4:4.

- Lika viktigt som det är för oss att äta vår dagliga mat. Lika viktigt är det för oss att äta Guds ord.

Det andra sättet i vilket vi kan ta till oss Jesu fulländning som lösningen på vår brist i tro det är genom att be.

- I parallellstället till vår text i Markus 9 så säger Jesus att denna typ av demon endast kan drivas ut med bön.

Här så ser vi vikten av bön vilket även gäller för när vi brister i tro. Första steget för oss är att vi bekänner vår brist och sen att vi ber att vi skulle få växa i vår tro och tillit till Jesus och hans ord.

- Vi har nu sett på det första misstag som lärjungarna och också vi begår när vi brister i vår tro.

Låt oss titta på det andra misstaget som både dom och många gånger även vi brister i och det är att vi brister i vår förståelse av Jesu frälsningsverk.

- När folket är fulla av förundrad och häpnad över vad Jesus har gjort så säger Jesus till sina lärjungar: Människosonen kommer att utlämnas i människors händer.

Efter Petrus bekenelse tidigare här i kapitlet om Jesus som Messias så hade Jesus berättat för lärjungarna vad detta innebar att:

- **”Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och överstepräster och de skriftlärd. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas”** (Lukas 9:22).

Fastän Jesus hade både direkt och även som här i dagens text indirekt talat om sin död så förstod dom inte vad han sa, det var fördolt för dom och dom kunde inte fatta det.

- Och här så har vi någon form av andlig blindhet. När en människa blir pånyttfödd alltså får andligt liv så tas hennes andliga blindhet bort.

I 1 Kor 2:14 så står det att den oandliga, själiska eller naturliga människan som det kan översättas alltså den ickekristna människan inte tar emot det som tillhör Guds Ande.

- Så på ett sätt kan vi tillämpa den andra bristen här i Luk 9 på dom som ännu inte har blivit pånyttfödda.

Om man inte har fått andligt liv så är talet om korset en dårskap, men för oss som blir frälsta så är det en Guds kraft (1 Kor 1:18).

- Lärjungarna kopplade inte att Messias måste lida och brast i sin förståelse på detta område.

Det är inte bara otroende som brister i sin förståelse av Jesu frälsningsverk utan detta är något som drabbar även oss som kristna.

- När jag var ung i min kristna tro så hade jag synen som även många som varit kristna länge har att förstå evangeliet är ett första steg på den kristna vandringen och sen kan vi lämna det bakom oss och gå vidare.

Men å hur fel jag hade. Evangeliet är inte bara Guds kraft till frälsning från syndens försummelse det är också Guds kraft till frälsning i vårt personliga krig mot synden i vår kristna vandring.

- Om vi ska kunna växa i vår helgelse så vi blir mer lika Jesus då måste vi också växa i vår förståelse av Jesu frälsningsverk.

När jag tittar tillbaks på mitt kristna liv så inser jag hur många gånger jag brustit i min förståelse av vad Jesus har gjort för mig och jag har fortfarande så mycket att lära mig.

- Det kommer att ta en evighet att utforska djupen ur Jesu frälsningsverk.

Så om du kommer på dig själv med att du brister i din förståelse av evangeliet eller helt enkelt vad Jesu frälsningsverk innebär för ditt kristna liv så ta till dig orden på förklaringsberget.

- Lyssna till honom. Lyssna till Jesus, lyssna till Guds ord, lyssna till bibelutläggande predikan så att du växer i din förståelse.

Ryck tag i en mogen kristen och be dom hjälpa dig att bättre förstå evangeliets sanningar.

- Och om du tror dig ha förstått allting om du tror dig ha koll på allt så inse att du ännu inte har förstått dom oerhörda djupen i evangeliet och Jesu frälsningsverk.

Lyssna till Jesus i hans ord. Be att han än mer skulle låta dig få förstå bredden, längden, höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Lyssna till honom!

- Vi har sett två av fyra misstag som lärjungarna och vi begår. Att de brast i sin tro och sin förståelse av Jesu frälsningsverk.

Låt oss nu titta på det tredje misstaget som dom men även vi lätt kan begå och det har att göra med stolthet.

- Vi brister när vi jämför oss med och ser oss som bättre än andra.

När det gäller lärjungarna så uppstod en tvist bland dem om vem som var den störste av dom.

- Det står inte vad denna tvist berodde på, men ur dess sammanhang och hur Jesus väljer att svara på denna brist så kan vi få en bra indikation om vad det kunde bero på.

Petrus, Johannes och Jakob har just kommit ner från förklaringsberget där dom sett Jesu härlighet och Mose och Elia och så möter dom och Jesus dom andra lärjungarna som inte lyckats driva ut en demon.

- Vad tänkte då dessa tre i förhållande till dom andra som hade misslyckats.

”Vi står närmare Jesus än er och därför så är vi större än er.” Och dom hade nog var och en som individer många skäl till varför just dom själva skulle vara den störste.”

- Rena sandlådefasonerna. Men ska vi vara ärliga även om det kan kännas pinsamt att erkänna så har vi nog alla befunnit oss här.

Vem av oss har inte sett oss som bättre än någon annan, vem av oss har inte jämfört sig med någon annan och sett ner på dom?

- Jag erkänner, jag har gjort det mer än en gång. Jag har blivit hög på mig själv och sett ner på andra kristna och jag tror nog vi alla någon gång har gjort det.

I min tonår då jag började upptäcka vissa sanningar i Skriften som andra inte förstod så såg jag ner på dom för ”hur dom kunde vara så blinda och inte se vad Skriften så tydligt undervisar”.

- Det ironiska är att de sanningar som borde gjort mig ödmjuk istället gjorde att jag blev uppblåst.

Paulus säger i 1 Kor 8 när han talar om kött offrat till avgudar att kunskapen upplåser, och kärleken uppbygger.

- Missförstå mig inte, kunskap är viktigt och vi måste sträva efter att lära oss vad Bibeln lär och låta den förvandla våra liv.

Men vi får akta oss så att kunskapen inte bara stannar i våra huvuden. Den måste få sjunka ner i våra hjärtan och förändra våra liv.

- Lärjungarna hade här fått ett smakprov på Jesu härlighet och så blev dom så uppblåsta.

När Paulus i 2 Kor 12 blev uppryckt ända till tredje himlen så fick han en törntag i köttet för att han inte skulle bli högmodig på grund av dessa utomordentliga uppenbarelser som han hade fått.

- Hur är det med dig min vän: Har du någon gång begått detta misstag eller denna synd precis som jag har gjort. Har du börjat jämföra dig med andra kristna och sett dig som bättre än dom?

Jag vet att ni liksom jag älskar Bibeln och likt mig hungrar efter Bibelkunskap. Men låt oss akta oss så att vi inte blir höga på oss själva och på allt det som vi vet.

- Låt oss inte se ner på andra kristna och tänka att vi på något sätt är bättre än dom.

Om vi har fått tag på nådens läror så måste det också visa sig att vi blir ett nådens folk som visar varandra nåd och kärlek och inte förhäver oss på vår kunskap.

- Johnathan Edwards har sagt att det finns inget som håller en människa så bortom djävulens räckhåll som ödmjukhet.

Är det inte ironiskt att efter att Jesus för andra gången pekat på hans väntande död där han skulle ödmjuka sig och bli lydig ända till döden på korset att lärjungarna i detta sammanhang börjat tala om vem som är störst.

- Hade dom inte fattat någonting? Och det hela skulle återupprepas mer än en gång. Direkt efter den första nattvarden där Jesus talade om sin död så skulle bland lärjungarna på nytt en tvist uppstå bland dem om vem som är störst.

Vad är då lösningen på detta? Som med dom andra två bristerna som vi har gått igenom så är det samma lösning som den himmelska rösten sa: Lyssna till honom!

- Vad har då Jesus att säga: Vi ser detta i v. 47-48. Jesus han visste vad dom tänkte i sina hjärtan och tog ett barn och ställde det bredvid sig och sa till dom:

”Den som tar emot det här barnet i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst bland er alla, han är den störste.” Eller ordagrant: Han är stor.”

- Varför tog han just ett barn? Det verkar som om Petrus, Johannes och Jakob trodde att dom själva var störst eftersom dom hade fått privilegiet att vara med Jesus på förklaringsberget och bevittna hans härlighet, Mose, Elia och den himmelska rösten.

Dom såg sig själva som störst eftersom dom hade släppts närmare in på Jesus än dom andra.

Storhet för dom var mätt i hur nära man stod i förhållande till någon annan mäktig precis som vi i denna världen skulle se på det.

- Ta t.ex. någon som sitter med i en företagsledning som man skulle se som större än en vanlig chef i företaget.

Men det är inte så här som Jesus definierar storhet, snarare tvärtom. Han tar ett barn. Varför då ett barn? Hur såg man på ett barn under den här tiden?

- Den judiska skriften Talmud ger en inblick i vilken syn man hade på barn där det nämns hur en lärd spenderade tid med ett barn och hur det beskrivs som bortkastad tid.

Rabbi Dosa sa: Att sova på morgonen, att dricka vin mitt på dagen och att prata med barn...förstör en man.

- Att vara realterad till ett barn var något som i lärjungarnas ögon talade om ringhet.

Men Jesus visar hur fel dom hade: **”Den som tar emot det här barnet i mitt namn, han tar emot mig. Och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig.**

- Och sen så kommer orden: **Ty den som är minst bland er alla, han är den störste.” Eller ordagrant: Han är stor.”**

Så storhet definieras inte i om man relaterar till de som vi med våra ögon skulle se som stora utan om man identifierar sig med dom ringa.

- Är lärjungarna villiga att ta emot ett barn som av många under den här tiden var ansett som bortkastad tid?

Senare i kap 18 så skulle lärjungarna försöka hindra barn från att komma till Jesus. Dom ansåg att Jesus var för viktig för att han skulle ha tid med dom. Men Jesus sa låt barnen komma till mig och hindra dom inte.

- Jesus ger lärjungarna en tankeställare. Är dom villiga att associera sig med dom som är ringa i människors ögon?

Eller är dom bara ute efter att framhäva sig själva och associera sig med dom som är mäktiga?

- Jesu svar indikerar att dom över huvudtaget inte skulle jämföra sig med någon.

I grekiskan så står det inte störst utan bara att den mindre eller minste som det betyder i sammanhanget är stor.

- Det handlar inte om vem som är störst. Det kommer inte på fråga. Utan frågan är vem är minst bland er.

Vem är den andres tjänare? Här i ligger storhet. Inte i att vilja bli något, inte i att söka positioner och ställningar utan att associera sig med det ringa och att bli andras tjänare.

- Vår attityd borde vara som Paul Washer uttryckte det i en predikan där han gav exemplet med två personer som delade ett

studentrum under sin studietid av Guds ord att vår bön borde vara:
"God use my room mate and let me carry his bags."

Mina vänner: Vi är inte här för att bygga våra egna riken, vi är inte här för att göra karriär eller bli något.

- Vi är här för att bygga Guds rike tillsammans. Men frågan är: är vi trogna där Gud har satt oss.

Det kristna livet är ingen tävlan om vem som är bäst utan det handlar om att tjäna och att identifiera sig med dom enkla.

- Hur reflekteras detta i ditt och mitt liv? Umgås vi bara med dom som vi tror oss kunna få ut något av eller är vi tjänare som är där för alla människor.

Är vi där för att ge av vår tid, där för att lyssna, där för att hjälpa, där för att dela evangeliet.

- Må vi inte jämföra oss med varandra för att se vem som är störst utan ödmjuka oss och tjäna varandra i Kristi kärlek.

Mina vänner nu så har vi sett på tre av fyra misstag som dom flesta kristna begår. Att brista i tro, att brista i förståelse av Jesu frälsnings verk och hur vi brister när vi jämför oss med och ser oss som bättre än andra.

- Låt oss nu se på det fjärde och sista misstaget som lärjungarna begår och även vi är benägna att göra nämligen att vi brister när vi försöker hindra dom som är på vår sida i v. 49-50.

Och detta kommer som ett resultat på vad Jesus just har sagt. Vi läser:

⁴⁹Johannes sade: "Mästare, vi såg en man som drev ut onda andar i ditt namn, och vi försökte hindra honom eftersom han inte följde med oss." ⁵⁰Jesus sade till Johannes: "Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er."

Vi vet inte varför Johannes sa detta. Kanske som en bekännelse på att dom hade gjort fel.

- Eller kanske var det som en indirekt fråga för att få förståelse.

Eller kanske var det till och med i motsats till vad Jesus just sagt som ett försök att framställa sig som något, att försöka bevara sin position från konkurrens eftersom dom ville vara störst.

- Vi vet inte exakt varför Johannes och lärjungarna försökte göra detta. Men är det inte ironiskt, och minst sagt pinsamt att lärjungarna försökte hindra denne man att göra det dom själva hade misslyckats med.

Han drev ut demoner vilket lärjungarna inte lyckades med på grund av att de brast i sin tro.

- Och här så försökte dom hindra honom. Ordagrant så står det att dom hindrade honom och detta för att han inte följde med dom.

Mina vänner även jag har begått detta misstag. I mitt hjärta så har jag i tonåren villat hindra andra evangeliska kristna i deras arbete för Herren.

- Under denna tid så började jag upptäcka många brister och konstigheter som gjordes i kristenheten och jag önskade att jag helt och hållet att jag kunde stoppa dessa kristna.

Nu menar jag inte att dessa brister och konstigheter på något sätt skulle ha varit rätt, men samtidigt så kan jag i bakspeglarna se hur Gud trots dessa brister använt många av dessa kristna för att leda andra människor till tro.

- Bara under denna vecka till exempel så pratade jag med en pastor i ett annat land som bekräftade hur en av deras medlemmar verkligen kommit till tro i ett sammanhang som jag önskade hindra.

Om Gud väljer att använda människor för att sprida hans evangelium vika är då vi att hindra dom och indirekt Gud?

Detta betyder inte att vi ska tolerera villoläror eller att vi inte får varna eller adressera problem som finns. Vi måste stå upp för och försvara evangeliet och Bibelns trovärdighet. Samtidigt så är lära och vad vi tror på mycket viktigt och får inte förringas.

- Men tyvärr mina vänner så kan jag inte undgå att bli bedrövad över hur evangeliska kristna är allt för upptagna med att hålla på och bråka med varandra över sekundära frågor.

Detta när människor i vårt land är på väg att gå förlorade och en evangelisk församling läggs ner i veckan.

- Varför inte istället uppmuntra varandra. Det må vara många sekundära frågor där vi inte håller med andra bröder och systrar som vill stå upp för evangeliet och Bibelns trovärdighet.

Men låt oss inte försöka hindra dom. Om det kanske är något som dom ännu inte har förstått så låt oss i stället försöka hjälpa dom.

- Vad jag har funnit är att många gånger så beror det på att dom ännu inte är medvetna om det och speciellt när det gäller dom som är unga i tron.

Och vem av oss har inte varit där. Jag själv har haft stora brister i min förståelse av många saker i Bibeln och är oerhört tacksam till dom som hjälpt mig att bättre kunna förstå det.

- Vad är då lösningen på detta misstag? Jo, som med dom andra fyra. Lyssna till Jesus. Vad är det han säger: **"Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er."**

Om människor vill hålla fast vid evangeliet och Bibelns trovärdighet trots att dom har andra uppfattningar om sekundära frågor så låt oss inte hindra dom.

- Låt oss istället uppmuntra dom att sprida evangeliet och till att troget förkunna Guds ord som det står.

Samtidigt som liberaliseringen och avkristnandet har gått mycket fort här i Sverige så är jag mycket uppmuntrad och fylld av hopp för framtiden.

- Det finns många solstrålar av hopp. Bara i denna stad så finns det flera predikanter och pastorer som tydligt förkunnar evangeliet och vill hålla fast vid Guds ord.

Runt om i vårt land så kommer jag i kontakt med människor som har upptäckt evangeliet och är ivriga att förkunna det.

- I morse så var jag och predikade i en församling på Tjörn som vill hålla sig till Guds ord och evangeliet.

Det finns många solstrålar av hopp. Må vi uppmuntra och styrka dom som vill hålla fast vid Guds Ord och må vi med förväntan be att Herren skulle fortsätta att bygga sin församling i detta land.

- Vi har nu sett på fyra misstag som lärjungarna begått och som vi nog alla är benägna att begå nämligen att 1. brista i tro 2. I vår förståelse av Jesu frälsnings verk.

Sen för det tredje när vi jämför oss med och ser oss själva som bättre än andra och för det fjärde när vi försöker hindra andra evangeliska kristna från att utföra Herrens verk.

- Svaret på alla dessa brister är som rösten från himlen uppenbarade på förklaringsberget: Lyssna till honom, lyssna till Jesus.

Ytterst så finner vi svaret i frälsningen, varför Jesus kom till denna jord.

- Pappan i exemplet med den demonbesatte sonen vädjade till Jesus där han ordagrant sa: Se till min son!

Det var hans ende son. Gud Fadern däremot han valde att se bort ifrån sin ende Son när han på korset uttömde sin vrede över honom för att rädda oss.

- Han såg till oss så att vi skulle kunna bli hans söner och döttrar. Vi var precis som den demonbesatte pojken hjälplösa i vår synd.

Vi kunde inte rädda oss själva. Vi behövde ett Gudomligt ingripande för att bli frälsta från vår synd och det var det Gud Fadern genom Jesus gjorde.

- På detta sätt älskade Gud världen att han utgav sin ende Son för att den som tror på honom inte ska gå förlorade utan ha evigt liv (Joh 3:16).

Jesu död och uppståndelse är svaret på problemet med våra synder och brister.

- Det är vid korset vi får förlåtelse men också kraften att med den helige Andes hjälp vända oss bort från dessa brister.